

RÖK STJÖRNUSPEKINNAR

Ritstjóri „Ganglera“ hefur beðið mig að rita stutta grein um rök stjörnuspekinnar.

Á þeim stutta tíma, sem ég hefi til umráða, er tæplega unnt að gera þessu máli full skil. Má því auðna ráða hvernig tekst. Svo má um það deila, hvað menn telji fullgild rök. Fer það eftir afstöðu manna og kröfum þeirra til sannleikans. Ég skil þetta svo, að verkefni mitt sé að færa rök fyrir "réttmæti stjörnuspekinnar og nothæfni hennar mönnum til gagns, bæði andlega og veraldlega.

Uppruni

Hvenær stjörnuspekin hóf göngu sína með mannkyni, er ekki kunnugt. Hitt er víst, að hún hefur hafið göngu sína hér langalöngu fyrir sögutíma. Sennilega hefur hún flutzt frá Atlantis til Forn-Egypta með innflytjendum, eins og öll menning Egyptanna hefur gert, því að ekkert er enn fundið í Egyptalandi, sem sýnir vöxt egypzku menningarinnar. Hið elzta, sem fundizt hefur, sýnir hana á hádepli. Stjörnuspekin er í innsta eðli ein grein hinna miklu dulspekilegu fræða og hefur verið kennd í dulfræðaskólum fornaldar (mysteria) um ótölulegar aldaradir.

Á Indlandi var hún í fullu gengi 4500 árum fyrir Krist. Er hún rekin þar með nokkuð öðrum hætti en hér í Vesturlöndum og að miklum mun margbrotnari. Frumrit það, sem einna elzt er talið, um stjörnuspeki er tetrabiblos (fjögurra bóka rit eða ferbinda) Claudeusar Ptólemeusar, sem uppi var í Alexandríu á annarri öld eftir Krist. Öll stjörnuspekipekking Vesturlanda byggist á þessu riti og hefur það staðið óhaggað alla tíð síðan. Reynslan hefur sýnt, að staðhæfingar þess hafa reynst ábyggilegar í öllum greinum. Cl. Pt. var jarðmáls- og landfræðingur mikill, og eru frá honum komin jarðmælingakerfin um breiddar- og lengdarstiginn, sem notuð eru enn í dag.

Sennilega hefur stjörnuspekin leitað austur á bóginn og farið til Indlands á sínum tíma og þá einnig til Mesópótamíu, og var hún mjög stunduð í Babilon með miklum árangri í sambandi við gróður jarðar.

Til þess tíma var stjörnufræðin og stjörnuspekin ein og sama fræðigreinin og hefur verið það um árþúsundir. Bendir hið forna tímatal okkar svo greinilega á stjörnuspekina, því gömlu mánuðirnir byrja einmitt á þeim tíma, sem sól fer inn í hvert stjörnumerki frá jörðu séð.

Þess vegna hefst stjörnuárið á vorjafndægum, þegar sól er í hvirfildepli á miðjarðarlínu á norðurleið sinni. Er það talið á hrifamesta augnablik ársins.

Síðan hafa fræði þessi borist út um heiminn alla leið frá þessum frumdrögum og stöðum um Forn-Grikkni til vorra daga. Nú skipta þeir hundruðum þúsunda, sem stunda stjörnuspeki í öllum löndum heims. Til eru félög stjörnuspekingsa og skólar og útgáfufyrirtæki, sem vinna mestmegnis eða eingöngu að þessum málum. Mikið er til af bókmenntum um stjörnuspeki og handbækur hafa verið gefnar út á aðalmálunum þrem, ensku, þýzku og frönsku, og eru þær gerðar fyrir þá menn sérstaklega, sem leggja stund á stjörnuspeki sem atvinnugrein. Er því venja, að þeir taki próf í einhverjum skóla stjörnuspekingsa áður en þeir gerast atvinnumenn.

Tilgangur Stjörnuspekinnar hefur í raun réttir mjög víðtækan tilgang, því hún er í eðli sínu leiðbeining um þróunina, þróun einstaklinga, þjóða og mannkynsins í heild. Gerir hún lýsingu á sálarlífi manna, andlegu viðhorfi þeirra og jarðneskum aðstæðum. Hún bendir á kosti þeirra og galla og kennir þeim þá miklu og nauðsynlegu list að þekkja sjálfa sig, sem er

fyrsta skilyrði þess að geta tekið þróun sína í eigin hendur. Þetta hefur verið eitt hið fyrsta viðfangsefni, sem kennt var í launhelgum fornaldar og hefur verið frumkrafa og ótvírætt skilyrði alls sjálfsþroska og andlegs og siðferðilegs vaxtar.

Og hvers vegna er þetta unnt.

Tilveran er ein samtvinnuð heild, órjúfanleg heild, og því eru öll þau lögmál, sem hún lýtur, til staðar allsstaðar og í öllu. Þess vegna er náið samband á milli manns og tilveru. Þessum lögmálum lýtur alheimur, vetrarbrautir, sólkerfi, hnettir og allar þær verur sem í þeim búa. Þessi lögmál birtast sem orkumagn, sem er nánar tilgreint, tónar og tölur, litir og lögun og á þetta má leggja mælikvarða tölvísindanna, því tónar og litir hafa ákveðinn hraða og öldulengd og þetta tekur ótal breytingum eftir afstöðu og hreyfingum plánetanna, sólar og tungls og þessir orkustraumar lenda á jörðinni og knýja svör frá þeim verum, sem á henni búa. Áhrifasambönd þessi eru nær óteljandi og hafa í sér fólgin ótal eðlis áhrif.

Þegar mannvera fæðist inn í þennan heim, á þessari jörð, þá gerist það nákvæmlega á þeim stað og stundu þegar áhrifasamböndin frá sólkerfinu eru í nákvæmu samræmi við þróunarstig það, sem hún stendur á.

Þess vegna er unnt að lesa út úr þessum áhrifasamböndum alla eðliskosti og lesti þessarar veru og um leið má lesa hin góðu örlög, sem hún flytur með sér og einnig hin slæmu.

Á þessum grundvelli eru gefnar lýsingar þær, sem stundsjaín birtir, sem er einskonar landabréf eða teikning af afstöðu sólar, tungls, plánetna og dýrhringsins gagnvart þessum stað, sem hlutaðeigandi er fæddur á og á því augnabliki, sem hann fæddist.

Með þessari aðferð er unnt að gefa þessari veru leiðbeiningar um þessa aðstöðu hennar, og benda á hvernig hún skuli snúast við verkefnunum, svo að sem mest gagn verði að fyrir framtíðar aðstöðu hennar og þroska. Að þessari leið getur hún tekið þróun sína í eigin hendur og stýrt henni í samræmi við náttúrulegmálin, því „Hver er sinnar lukku smiður“.

Hver eru rökin?

Höfum við fengið sannanir fyrir réttmæti stjörnuspekinnar?

Stjörnuspekin er meðal annars rekin sem samanburðarfræði. Sumir stjörnuspekings starfa að rannsóknum og samanburðum á fyrirbærum þeim, sem gerast t. d. í sólkerfinu og hliðstæðum fyrirbærum, sem búast má við að gerist hér samkvæmt þessu fræðikerfi, eins og Claudeus Ptolemeus hefur gefið það í bók sinni Tetrabiblos. Hafa þessar rannsóknir, samanburðir og athuganir leitt í ljós sannanir fyrir réttmæti þessara uppistöðusteina stjörnuspekinnar. Úr

þessum athugunum eru svo gerð rit, sem menn nota sem handbækur og námsbækur í stjörnuspeki. Aðferð þessi er áþekk starfsaðferðum lækna. Þeir rekast á nýjan sjúkdóm, rannsaka hann, reyna að finna orsök hans, athuga hvernig hann hagar sér og gera tilraunir með, hvernig bezt sé að lækna hann, og er þeir hafa fundið þetta, skrásetja þeir árangurinn, og svo er hann birtur í lækningaritum og námsbókum lækna, svo allir þeir, sem hlut eiga að máli, geti fengið tækifæri til þess að notfæra sér árangurinn af starfi einstaklinga.

Stjörnuspekingar skiptast í tvo meginflokka. Mætti nefna þá hinn efnislega flokk og hinn andlega eða hinn exoteriska flokk og hinn esoteriska. Fer hinn fyrrnefndi nokkru skemmra en hinn síðarnefndi. Fæst hann aðallega við hin jarðnesku og áþreifanlegu fyrirbrigði, en leggur minni eða enga áherzlu á hin innri eða sálarlegu eða andlegu viðhorf. Hinn síðarnefndi bætir við sig sálrænum, andlegum og dulspekilegum fyrirbrigðum til athugunar. Í raun rétttri höfum við eigi enn þá fengið nema hina ytri eða exoterisku hlið stjörnuspekinnar til meðferðar. Hana má byggja á stærðfræðilegum og stjörnufræðilegum athugunum og er það fyrri hluti námsins, sem fjallar um það hvernig stundsja skuli gerð. Svo fjallar seinni hlutinn um það, hvernig eigi að lesa stundsjana og gefa skýringar á henni.

Þeir, sem upprunalega gáfu stjörnuspekina mönnum til meðferðar, höfðu engin nútíðar mælitæki til notkunar, því að þau voru þá að líkindum ekki til í þeirri mynd, sem við þekkjum þau nú. En þeir voru sjálfir mælitækin. Það var hin háa og víðtæka skynjun þeirra, sem gerði þeim kleift að athuga kerfið, eins og það er í innsta eðli sínu og lesa það, þar sem það birtist í hinum mikla al-veruveröldum og þeir þurfa því eigi á hinum ytri stærðfræðilegu áhöldum og hjálparmeðölum að halda og þar lesa þeir örlög manna og þjóða, hnatta og sólkerfa hvenær, sem þeir þurfa á vitneskju um það að halda.

Síðar munum við fá tækifæri til þess að kynnast þessum fræðum, eins og þau birtast í þessum veröldum og þurfum þá ekki lengur á hinum ytri fyrirbrigðum að halda okkur til stuðnings í viðleitni okkar.

Jón Árnason, MAFA.